

den ikke-kasserede Del, foreslaas der ydet Ejeren en Erstatning af $\frac{3}{4}$ (den sachsiske Lovs § 2 sætter Godtgørelsen til 80 pCt.). At tilstaa fuld Erstatning vilde være betænkeligt, da dette let kunde friste til en samvittighedsløs Spekulation.

ad 2. Den i §'ens 4de Stk. omhandlede Værdiforringelse bør, da der her maa udøves et Skøn over, hvorvidt Kødet er brugbart i højere eller ringere Grad, rettest fastsættes ved Taksation, jfr. den følgende §.

Til § 4.

Naar Slagtehusets af Staten ansatte eller dog godkendte Dyrlæge i alle Tilfælde kommer til at deltage i den i forrige § omhandlede Taksation, vil der herigennem formentlig være opnaaet nogen Garanti for, at Statskassens Interesser ikke trædes for nær. Da det for Andelsslagte-

riernes Vedkommende i Praxis vilde være uigennemførligt at lade Ejeren medvirke ved Taxationen, er det omhandlede Hverv foreslaaet overdraget til vedkommende Slagteribestyrer, saa meget mere som denne maa forudsættes at besidde utvivlsom Sagkundskab med Hensyn til at bedømme Dyr af den Art, der slagtes paa Slagteriet. Reglerne om Overskønnet ere tildels i Overensstemmelse med Bestemmelserne i den sachsiske Forsikringslovs § 7.

Til § 5.

Ved Forslaget om at holde de i §'ens 1ste Punktum omhandlede Andelsslagterier udenfor Loven have lignende Betragtninger gjort sig gældende som med Hensyn til de saakaldte »private« Slagterier, jfr. Bemærkningerne til § 1.

København, den 17de November 1899.

Hoppe.	Bang.	Jensen.	Borup.	Klausen.	Ørum.
Vestergaard.	Valentiner.	Blem.	Schou.	Find.	